

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru modificarea art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

Descrierea situației actuale și schimbări preconizate

I.1. În prezent, există un număr mare de posturi vacante de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, situație care împiedică funcționarea în condiții de normalitate a instanței supreme.

Prin Legea nr. 300/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru modificarea art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară s-au stabilit noi condiții de promovare în funcția de judecător la instanța supremă și a fost introdus concursul ca metodă de promovare în această funcție.

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 187/2012 s-a aprobat organizarea în perioada 19 martie - 21 septembrie 2012 a concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și calendarul estimativ de desfășurare a concursului.

Din analiza modului de desfășurare a concursului aferent anului 2012 au fost identificate o serie de neajunsuri în ceea ce privește procedura de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv faptul că procedura a ocupat o perioadă foarte mare de timp (peste 6 luni), costul financiar ridicat al acestei proceduri (în sumă totală de nu mai puțin de 1.165.829 lei), numărul foarte mare de persoane implicate în organizarea concursului (aproximativ 170 persoane), eficiența scăzută a procedurii (promovarea a doar doi candidați), deficitul foarte mare de judecători la Înalta Curte de Casație și Justiție (26 de posturi vacante), care nu ar putea fi acoperit decât prin simplificarea procedurii și reducerea duratei acesteia.

Vocația de a candida în prezent (îndeplinirea condițiilor de înscriere la concurs) o are un număr relativ redus de judecători și procurori de la curțile de apel, parchetele de pe lângă acestea și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Nu se pot face estimări exhaustive cu privire la numărul candidaților care ar fi atrași de participarea la selecție, în condițiile în care aceștia ar urma să-și schimbe domiciliul, iar, pe de altă parte, un număr important din posibili candidați au deja decizii de pensionare.

Din analiza modului de desfășurare a concursului aferent anului 2012, s-a constatat că, cu excepția unei secții (Secția I civilă), numărul candidaților înscriși la concurs s-a situat sub numărul posturilor scoase la concurs, pentru unele dintre secții înregistrându-se câte o singură candidatură.

Aceste aspecte împiedică ocuparea posturilor vacante de judecător de la nivelul instanței supreme, fiind de natură a afecta grav funcționarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și funcționalitatea justiției ca serviciu public, inclusiv celeritatea soluționării cauzelor.

I.2. În ședința din data de 28 noiembrie 2012, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a aprobat calendarul estimativ al concursurilor și examenelor previzionate a se desfășura în cursul anului 2013, fiind propusă organizarea unui nou concurs de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție la începutul anului 2013, respectiv în perioada martie – aprilie 2013, ceea ce presupune cu necesitate declanșarea acestuia până la sfârșitul anului în curs, pentru asigurarea organizării concursului în perioada propusă.

În acest sens, trebuie menționat că potrivit calendarului estimativ al concursului de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție – întocmit în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, în condițiile în care publicarea datei, a locurilor scoase la concurs, a tematicii și a bibliografiei ar avea loc la data de 7 decembrie 2012, cum se preconizează, concursul s-ar derula pe o perioadă de circa 7 luni, estimându-se ca publicarea rezultatelor finale să aibă loc abia la 2 iulie 2013.

Prin comparație, calendarul estimativ întocmit în conformitate cu dispozițiile proiectului de ordonanță de urgență demonstrează o reducere a perioadei desfășurare a concursului cu aproximativ 3 luni, perioadă de timp extrem de importantă pentru ocuparea posturilor vacante la instanța supremă.

S-a subliniat că, la numărul de posturi vacante pe perioadă nedeterminată se adaugă alte 6 posturi, care sunt temporar vacante, astfel că, în realitate instanța supremă funcționează cu un număr de 89 de judecători dintr-un total de 121 de posturi, adică un procent de 70,3%, număr insuficient pentru aducerea la îndeplinire a rolului său constituțional de asigurare a interpretării și aplicare unitare a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

În plus, există perspectiva reală a vacantării și a altor posturi de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin pensionarea unora dintre judecătorii în activitate la acest moment. Astfel, la data de 31 decembrie 2012 îndeplinesc condițiile de pensionare nu mai puțin de 20 de persoane.

Urgența ocupării posturilor vacante trebuie apreciată nu doar prin raportare la numărul mare al acestora, ci și prin creșterea constantă și semnificativă a volumului de activitate la instanța supremă.

Spre exemplu, la Secția de Contencios administrativ și fiscal a instanței supreme, numărul de cauze nou intrate a crescut de-a lungul timpului de la 4268 în anul 2005 la 6558 în anul 2011, pentru ca în anul 2012, mai înainte chiar de sfârșitul anului (mai precis la 29.11.2012) să se înregistreze 7644 dosare nou intrate.

Datele statistice relevă că în perioada 1 ianuarie 2012 – 29 noiembrie 2012, la această secție figurează un total de 11051 dosare, din care au rămas pe rol 5969 dosare.

Dintr-un total de 26 de posturi de judecător pe schemă sunt ocupate doar 20 de posturi.

În contextul mai sus relevat se acordă prim termen pentru acțiunile în anularea unor acte administrative abia la 30 septembrie 2014.

Tot astfel, la Secția a II-a Civilă, a instanței supreme, în perioada ianuarie – octombrie 2012 s-a înregistrat un total de 17826 dosare rulate, din care 15168 sunt soluționate, fiind deja acordate prime termene de judecată în septembrie 2013.

De asemenea, la Secția Penală, deși schema prevede un număr de 35 de judecători, își desfășoară efectiv activitatea doar 22 dintre aceștia, condiții în care nu se pot constitui decât 8 complete de recursuri, în loc de 11 complete. Cum aceste complete nu pot acoperi decât 4 din cele 5 zile lucrătoare ale săptămânii, în zilele neacoperite, completele de judecată care au termen pentru dosarele de fond de mare corupție trebuie să acopere și judecarea recursurilor cu caracter urgent, ceea ce presupune un efort deosebit și este de natură a afecta buna desfășurare a actului de justiție.

Datele statistice relevă, în perioada 1 ianuarie – 30 septembrie 2012, o cifră medie de 50 de participări în ședințele de fond și recurs pentru fiecare judecător al Secției Penale, cu o medie de 60 de dosare pe ședință, dintre care 30 de dosare nou intrate. Această medie este mai mare în cazul judecătorilor care au participat și în cadrul ședințelor de judecată ale Completelor de 5 judecători și la soluționarea recursurilor în interesul legii.

Pe de altă parte, se cuvine a fi subliniat faptul că în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, o atenție deosebită este acordată necesității continuării măsurilor adoptate de instanța supremă pentru accelerarea proceselor în cauzele de mare corupție, aflate pe rolul Secției Penale, aspect care implică și asigurarea resurselor umane.

Pe lângă participarea la ședințele de judecată în cadrul secțiilor, judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție asigură și participarea la Completelor de 5 judecători, dar și la ședințele de recurs în interesul legii. Totodată, judecătorii instanței supreme

sunt implicați, prin efectul legii, în desfășurarea tuturor concursurilor de promovare organizate de Institutul Național al Magistraturii.

I.3. Presentul act normativ urmărește înlăturarea blocajului existent în procedura de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.

1. Modificările propuse vizează diminuarea unor termene în scopul scurtării duratei procedurii, prin reducerea la 40 de zile a termenului prevăzut de art. 52 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru asigurarea unei mai mari celerități în desfășurarea procedurii de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție. Astfel, modificarea acestui termen poate fi făcută cu atât mai mult cu cât textul conține sintagma *cu cel puțin...zile înainte de data stabilită pentru concurs*, astfel încât, în situația în care se va aprecia că este necesar, în practică, termenul de 40 de zile va putea fi mărit.

Totodată, reglementarea unui termen de 40 de zile este necesară pentru a asigura un interval de timp suficient pentru depunerea candidaturilor - termenul, sub acest aspect, neputând fi redus sub 15 zile -, pentru verificarea acestora, formularea eventualelor contestații, soluționarea acestora și desemnarea comisiilor de evaluare a lucrărilor scrise de către Plenul C.S.M., termenul de 40 de zile calculându-se în raport de data la care aceste comisii de evaluare își vor începe activitatea, prin solicitarea de lucrări ale candidaților de la instanțe sau parchete.

2. În ceea ce privește dezbaterea publică a actelor întocmite de candidați sau care privesc activitatea acestora, prezentul act normativ prevede reducerea la 7 zile a perioadei de dezbatere publică, din considerente de asigurare a celerității procedurii de concurs, precum și reducerea de la 10 ani la 5 ani a perioadei de activitate avute în vedere la evaluare; este de precizat că legea prevede respectarea dispozițiilor legale privind protejarea datelor cu caracter personal, iar la concursul precedent o mare parte din lucrări nu au fost transmise și în format electronic, datorită datei mai vechi la care au fost întocmite, anonimizarea acestor date reprezentând un proces anevoios pentru comisia de organizare.

3. Se propune mărirea bazinului de selecție a candidaților, fiind menținută condiția de vechime la 15 ani, dar redusă la 3 ani perioada de funcționare efectivă la curtea de apel, parchetul de pe lângă curtea de apel sau Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. De asemenea, se menționează în mod expres gradul profesional minim pentru înscrierea la concursul de promovare (grad de judecător la curtea de apel, respectiv grad de procuror la parchetul de pe lângă această instanță ori de procuror la parchetul de pe lângă instanța supremă).

4. Componenta comisiilor de concurs pune mai multe probleme, sub aspectul participării membrilor acestora din afara sistemului judiciar, a organizării comisiilor pentru fiecare probă scrisă și fiecare materie dintre cele prevăzute la art. 52⁶, a

numărului mare de persoane implicate, a suprapunerii calității de formator I.N.M. și a celei de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel, reglementarea actuală prevede participarea în comisii a unor persoane care nu fac parte din sistemul judiciar, care nu au atribuții în formarea magistraților, nu cunosc specificul concursurilor de promovare în funcție, iar unii dintre ei nici nu au nici studii juridice, deși examenul urmărește competențe profesionale.

Experiența concursului precedent a relevat lipsa aportului efectiv la selecția candidaților ori cheltuielile nejustificate, în ceea ce privește profesorii de logică și psihologii, membri ai comisiilor de concurs. Totodată, participarea avocatului poate determina intervenția elementului subiectiv în cazul evaluării unui candidat care a judecat cauze în care acesta a asigurat asistența juridică, astfel că implicarea lui în procesul de evaluare este inoportună; de altfel, analizând actele normative care reglementează procedurile de concurs sau examen susținute în cursul carierei profesionale de către avocați, se observă că în comisiile de concurs nu există judecători sau procurori.

În concluzie, sistemul judiciar a fost conceput în mod tradițional în sensul ca magistrații să aibă un organism propriu de formare profesională și un organism de gestionare a carierei magistraților, capabile să realizeze o selecție riguroasă a candidaților la funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin participarea judecătorilor instanței supreme și a formatorilor I.N.M., alături de cadrele universitare, în comisiile de concurs. Referitor la formatorii I.N.M. participanți în comisii, este preferabil a nu se mai menționa nivelul instanței sau parchetului, deoarece există formatori I.N.M. foarte bine pregătiți pe materiile lor, dar care nu sunt magistrați, calitatea de formator, experiența în formarea magistraților și în ceea ce privește participarea la concursuri fiind aspecte care recomandă ca aceștia să facă parte din comisie, iar nu gradul profesional.

5. Forma în vigoare a legii presupune în prezent două probe eliminatorii (evaluarea lucrărilor și interviul), iar clasamentul final al candidaților se bazează doar pe proba scrisă, astfel încât evaluarea activității profesionale nu se regăsește în nota finală.

Or, atât evaluarea activității anterioare, cât și interviul în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii - prin acesta se verifică integritatea, maturitatea profesională, experiența, echilibrul candidaților - trebuie să se regăsească în mod fundamental între criteriile care stau la baza selecției, toate cele trei probe existente în actuala procedură urmând să aibă o pondere în punctajul final pe care îl vor obține candidații, iar fiecare dintre ele să fie eliminatorie prin punctajul minim obligatoriu.

6. Proba constând în evaluarea lucrărilor candidatului pune o serie de probleme, respectiv indicarea lucrărilor care pot fi avute în vedere la evaluare ori posibilitatea aplicării criteriilor prevăzute de art. 52³ pentru toți candidații, indiferent de locul în care magistratul își desfășoară efectiv activitatea.

Astfel, „evaluarea hotărârilor judecătorești redactate, în cazul judecătorilor sau a actelor întocmite în faza de urmărire penală sau în faza judecății, în cazul procurorilor” nu corespunde tuturor tipurilor de activități pe care le desfășoară candidații, mai ales candidații procurori, în condițiile existenței unor tipuri variate de acte, cu un anumit specific, procurorii de judiciar și cei care funcționează în cadrul unor direcții din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (Biroul de reprezentare și cel de recursuri în interesul legii) fiind dezavantajați, deoarece nu desfășoară activități de urmărire penală, nu au foarte multe căi de atac formulate etc. (un asemenea candidat a participat la concurs, iar comisia de evaluare a constatat, în raportul întocmit, că o serie de lucrări nu fac parte din categoria actelor întocmite în faza de urmărire penală ori în faza judecății).

În acest context, singurele acte întocmite de procurorii care participă la ședințele de judecată sunt fișele de ședință, motivarea căilor de atac declarate, întocmirea de note observatorii către parchetele de pe lângă curțile de apel.

Totodată, procurorii din compartimentul de recursuri în interesul legii întocmesc puncte de vedere cu privire la probleme de drept nesusceptibile a forma obiectul unui recurs în interesul legii, proiecte de recurs în interesul legii, referate în dosarele cu arestați în care s-au pronunțat soluții definitive de achitare sau restituire.

Este necesară, așadar, stabilirea tipurilor de acte ce pot fi evaluate și adaptarea la specificul activității desfășurate de fiecare magistrat, în acest scop impunându-se folosirea în lege a unui termen mai larg, care să permită inclusiv depunerea transcrierii înregistrărilor susținerilor orale ale procurorului de ședință, punctele de vedere care conțin abordarea unor probleme de drept, întocmite în cadrul diverselor atribuții, referatele etc.

În concluzie, pentru realizarea unei evaluări obiective și eficiente a activității desfășurate de candidați, proba ar trebui să privească acte întocmite de candidați sau care privesc activitatea acestora, în această categorie putând fi incluse, de exemplu, transcrieri ale înregistrărilor realizate în ședințele de judecată cuprinzând concluziile orale ale procurorului, în lipsa unei astfel de prevederi evaluarea activității procurorului de ședință fiind aproape imposibil de realizat.

7. În ceea ce privește criteriile de evaluare prevăzute de art. 52³ alin. (1) din lege, se observă că între cele prevăzute la literele a) și f), între cele revăzute la literele c) și e), respectiv între cele prevăzute la literele b) și e) există un raport gen-specie sau reprezintă o mixtură a speciilor primelor trei criterii generale, motiv pentru care este inutilă notarea lor distinctă. De asemenea, o serie de criterii nu sunt aplicabile lucrărilor candidaților care funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (lit. d) - încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept; h) analiza și interpretarea probelor administrate), iar cel de la litera i) - în ceea ce privește exemplificarea

modului în care a fost aplicată jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene - nu își găsește aplicabilitatea în majoritatea cauzelor penale.

În concluzie, se impune restrângerea criteriilor de la acest articol la un număr de 4, respectiv verificarea capacității de analiză și sinteză, verificarea coerenței în exprimare, verificarea argumentației din punctul de vedere al clarității și logicii și verificarea respectării termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor.

8. Menținerea probei scrise ca probă de concurs este necesară, deoarece aceasta este apreciată ca fiind una dintre cele mai obiective metode de selecție (cvasi-majoritatea judecătorilor și procurorilor susțin păstrarea probei scrise, modalitatea de promovare pe baza celor trei probe a fost considerată un progres în cadrul MCV, care în mod constant, anterior, a criticat modalitatea de organizare a concursului de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție) însă modalitatea concretă de realizare a acesteia este îmbunătățită prin proiect, prin eliminarea subiectelor cu caracter teoretic, dat fiind că la acest nivel nu mai interesează capacitatea de memorare și de reproducere a teoriei, ci capacitatea de a da soluții în practică.

Din analiza concursului desfășurat în anul 2012, s-a constatat că în actuala reglementare, probele scrise teoretice și practice s-au desfășurat în aceeași zi, pe o durată de peste 10 ore (4 ore proba teoretică, 2 ore pauză și 4 ore proba practică), durată care s-a dovedit a fi epuizantă pentru candidați.

Judecătorii care și-au desfășurat activitatea la curtea de apel, respectiv procurorii care se pot înscrie la concurs au promovat în funcțiile de execuție corespunzătoare prin susținerea unor probe teoretice și practice, astfel încât se impune eliminarea probei scrise teoretice existente în prezent.

Așadar, pentru a nu lipsi de conținut însuși profilul judecătorului de la Înalta Curte de Casație și Justiție, este necesară o evaluare a candidatului sub aspectul experienței profesionale, reflectată în cazurile soluționate, nu a capacității de memorare și redare a teoriei.

Totodată, prin modificările propuse, disciplina „jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și cea a Curții Constituționale” nu mai este reglementată ca disciplină de concurs de sine stătătoare, ea urmându-se a se regăsi în subiectele elaborate pentru proba scrisă practică.

9. Se modifică prevederile art. 52⁴ din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează interviul în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, stabilindu-se la nivel primar modul în care face evaluarea candidaților, respectiv pe baza unui raport al Inspecției Judiciare, a răspunsurilor primite de la candidat la întrebările puse pe baza acestui raport, a datelor existente la dosarul profesional, a documentelor depuse de candidat, a modului în care candidatul se raportează la valori precum independența justiției, imparțialitatea magistraților, integritatea și a aspectelor ridicate în cadrul discuțiilor. De asemenea,

pentru ca participarea psihologului la această etapă să nu fie una formală, nu este suficientă o pregătire generală în domeniu, ci este necesar ca acesta să cunoască sistemul judiciar și specificul pe care îl presupune activitatea de magistrat, psihologii care funcționează în cadrul sistemului judiciar având experiența participării la alte concursuri sau examene ale magistraților, motiv pentru care prin modificările propuse acesta urmează a fi desemnat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Totodată, modificările vizează verificarea cu ocazia interviului în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a integrității candidaților, întrucât noțiunea de integritate include în sens larg și noțiunile de conduită și deontologie.

I.4. Prezentul act normativ se înscrie în recomandările generale formulate de Comisia Europeană în materia promovării la instanța supremă, în condițiile în care modificările propuse urmăresc urgentarea și eficientizarea procedurii de concurs, fără a afecta caracterul transparent și obiectiv ori rigoarea acestuia.

Raportul interimar al Comisiei, publicat la 8 februarie 2012, precum și Raportul anual publicat la 18 iulie 2012 au apreciat pozitiv noua legislație privind promovarea la instanța supremă, subliniind că trebuie urmărit modul de aplicare și că este nevoie de exemple pozitive.

Astfel, în ultimul raport al Comisiei se fac următoarele constatări: „De asemenea, a fost modificată legislația pentru a consolida răspunderea magistraților și pentru a reforma procedura de numire în funcție la Înalta Curte de Casație și Justiție. Astfel de măsuri oferă ocazia de a răspunde preocupărilor opiniei publice cu privire la obiectivitatea numirilor în funcție și la procesul disciplinar în sistemul judiciar: va fi nevoie de o serie de exemple pozitive pentru a face uitată moștenirea negativă a trecutului” - Raport al Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și verificare - Bruxelles, 18.7.2012.

De asemenea, în raportul interimar al Comisiei din februarie 2012 se fac următoarele precizări:

„Numirile efectuate în luna august în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost criticate pentru lipsa de transparență și obiectivitate. Cu toate acestea, România a adoptat o nouă lege în luna decembrie, care a fost reintrodusă de guvern pentru a reforma practica numirilor în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție. Legea introduce îmbunătățiri substanțiale cu privire la procedurile de numire și poate avea o contribuție importantă la reformarea Înaltei Curți. Impactul acestei legi va depinde de voința instituțiilor competente de a asigura punerea sa în aplicare. Adoptarea legii ar trebui urmată de o ocupare rapidă a posturilor vacante, în special din secția penală, printr-un proces de recrutare transparent și bazat pe merite.” - Raport al Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și verificare - Bruxelles, 8.2.2012.

Primul concurs desfășurat în baza acestei legislații a avut ca rezultat ocuparea doar a două posturi, în condițiile unor eforturi financiare și logistice însemnate.

Or, tocmai drept consecință a recomandării de a urmări efectele reglementării în materia promovării la Înalta Curte de Casație și Justiție se impune îmbunătățirea modalității de promovare la instanța supremă, noua reglementare, în forma propusă prin prezentul act normativ, păstrând standardele de obiectivitate și transparență.

II. Art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit inițial faptul că „începând cu data de 1 ianuarie 2008, atribuțiile Ministerului Justiției referitoare la gestionarea bugetului curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor vor fi preluate de Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Imposibilitatea finalizării procesului de preluare a atribuțiilor referitoare la gestionarea bugetului curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor de către Înalta Curte de Casație și Justiție a determinat prorogarea succesivă a termenului prevăzut la art. 136 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ultima măsură legislativă de acest fel fiind luată prin prevederile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, care prorogă termenul până la 1 ianuarie 2013.

Prorogarea succesivă a termenului menționat s-a datorat necesității adoptării unor măsuri legislative și tehnice pentru preluarea bugetului de către Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel încât să fie evitate disfuncționalitățile ce ar putea apărea cu această ocazie, dat fiind faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție nu dispune de un aparat administrativ care să poată asigura desfășurarea în condiții optime a atribuțiilor ce decurg din calitatea de ordonator principal de credite pentru bugetul instanțelor judecătorești.

De asemenea, în urma analizei realităților practice pe care le generează transferul acestor atribuții de la Ministerul Justiției la Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a constatat că această preluare nu poate fi realizată într-o singură etapă, cea mai adecvată modalitate prin care poate fi realizat acest transfer fiind aceea a preluării etapizate, în baza unui calendar stabilit cu precizie.

Totodată, este necesară crearea premiselor organizării și administrării în condiții optime a justiției ca serviciu public în contextul transferului atribuțiilor referitoare la gestionarea bugetului instanțelor de judecată de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În acest context, se impune stabilirea unui plan de măsuri privind preluarea etapizată a atribuțiilor referitoare la gestionarea bugetului instanțelor judecătorești de

către Înalta Curte de Casație și Justiție, care trebuie să stabilească o serie de aspecte, atât pe componenta legislativă cât și pe cea administrativ - logistică.

Astfel, în ceea ce privește componenta legislativă, preluarea bugetului de către Înalta Curte de Casație și Justiție presupune modificarea și/sau completarea de către instituțiile responsabile a cadrului normativ incident în acest domeniu, măsurile legislative instituite urmând a avea în vedere, între altele, aspecte precum:

- instituirea unei dispoziții cu caracter general având ca obiect înlocuirea ministrului justiției cu președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție în toate actele normative care se referă la calitatea de ordonator principal de credite pentru instanțele judecătorești;

- instituirea unor dispoziții referitoare la preluarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a calității de proprietar și, respectiv, de titular al dreptului de administrare cu privire la bunurile aflate în proprietatea privată a statului sau, după caz, în proprietate publică a statului și în administrarea actuală a Ministerului Justiției și a instanțelor judecătorești;

- suplimentarea numărului de posturi pentru Înalta Curte de casație și Justiție (modificarea Hotărârii Guvernului nr. 913/2012 privind stabilirea numărului maxim de posturi pentru Înalta Curte de Casație și Justiție).

Având în vedere aceste considerente, prezentul act normativ propune prorogarea termenului pentru instituirea în sarcina Înaltei Curți de Casație și Justiție a atribuțiilor decurgând din calitatea de ordonator principal de credite, până la data de 1 ianuarie 2014.

Secțiunea a 3-a

Impactul socio-economic al prezentului act normativ

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 4-a

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 5-a
Efectele prezentului act normativ asupra legislației în vigoare

1. Proiecte de acte normative suplimentare

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Compatibilitatea prezentului act normativ cu legislația comunitară în materie

Prezentul act normativ nu încalcă reglementările europene.

3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Evaluarea conformității

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 6-a
Consultările efectuate în vederea elaborării prezentului act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul prezentului act normativ

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care actul normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Informații privind avizarea de către:

- a) Consiliul Legislativ
- b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării
- c) Consiliul Economic și Social
- d) Consiliul Concurenței
- e) Curtea de Conturi.

Proiectul prezentului act normativ a fost avizat favorabil de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 1038/2012.

Secțiunea a 7-a

Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea prezentului act normativ

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării prezentului act normativ

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării prezentului act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Secțiunea a 8-a

Măsurile de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a prezentului act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege anexat privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și pentru modificarea art. 136 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

PRIM-MINISTRU

VICTOR - VIOREL PONTA

